

Norsk tannlegekull feiret dobbelt jubileum i Island

Det er etterhvert blitt tradisjon at tannlegekull feirer sine jubileer med fem eller ti års mellomrom. Kullet fra Oslo 1957 feiret sitt 40-årsjubileum i Molde og 45-årsjubileet på Lillehammer; da ble det besluttet at tiden var inne for at jubileer burde feires noe oftere og at 46-årsjubileet (i 2003) skulle legges til Island. Dette ville samtidig markere 50-årsjubileet for immatrikuleringen. En vesentlig årsak til å legge feiringen til Island var at en av studentene på kullet, Gunnar Thormar, var fra Island.

Kullet hadde 48 studenter, 38 av disse er i live, og av disse meldte 16 seg på til jubileet som strakk seg over fire samfulle dager i begynnelsen av september. I tillegg hadde et flertall av jubilantene tatt med seg sine livsledsagere, slik at gruppen talte 28 personer.

Tre av dagene var fullsatt med bussutflukter i Reykjavik og omegn: Rundtur i Reykjavik med bading i Den blå lagune, til Geysir-området, Gullfoss, vulkankrateret Kerid, Thingvellir, drivhusområdet i Hveragerdi, videre til Borg (Egil Skallagrimssons hjemby og gravsted), Deildartunguhverf (varme kildeutbrudd), til Snorre Sturlassons bosted i Reykholt og Hraunfossar/Barnafoss.

Det ble også rikelig med tid til shopping av islandske spesialiteter og kveldssamlinger med islandsk mat og drikke. Gunnar Thormar serverte bl.a. gravet hai som snacks sammen med (nødvendig) Svar-tadaudir-brennevin ved vorspiel i sin utsøkt smakfulle pensjonistleilighet i et trivelig boområde spesielt beregnet for folk over 50 år.

De to siste jubileene har vært arrangert med deltakelse også av jubilantenes livsledsagere. Dette har vist seg å være svært vellykket, selv med høy deltakerprosent fra kullet blir det likevel et «håndterbart» totalantall deltakere som etter hvert er blitt en godt sammensveiset gjeng med felles opplevelser.

På dette siste jubileet ble steder for fremtidige jubileer drøftet, flest stemmer ble avgitt for Praha og Lofoten. Vi kan

Deltakerne samlet på Thingvellir, samlingsstedet for Alltinget på Island, på 50-årsdagen for immatrikuleringen av studentene til studiet i 1953. Foto: Trausti, Islandia Travel.

trygt anbefale vårt opplegg for andre kulls jubileer.

Gunnar Thormar har markert seg sterkt innen Islands tannlegestand. Han har nå solgt seg ut av sin privatpraksis, men i over 30 år ofret han en stor del av sin arbeidsdag til behandling av handikappasienter. På dette området har han vært en pioner i Island og har mye av æren for at denne delen av behandlingspanoramaet er blitt løftet opp på et godt nivå. Hans spore til å sette i gang et slikt apparat var at han selv har en sønn som har Downs syndrom. Slik kom han i kontakt med andre foreldre i samme situasjon. De hadde et felles problem med å få etablert adekvat tannpleie for denne gruppen, ikke bare var tilgang til behandling problematisk, men like mye manglende refusjonsordninger for denne – også økonomisk sett – ressursvake gruppen var et problem. Dette gjorde at Thormar begynte å behandle stadig flere innen denne handikapgruppen på sitt kontor. Etter hvert ble

klientellet utvidet til grupper med andre handikap som f.eks. cerebral parese.

Thormar fikk istand en ordning med undersøkelse på enkle tannlegekontorer på noen av de institusjonene som hadde slike klienter, men behandlingen måtte foretas på hans kontor. Noen av klientene måtte behandles i narkose så han etablerte samarbeid med narkoselege.

Manglende refusjonsordninger gjorde at han gikk i bresjen for å få til slike. Det var et arbeid som han ble sterkt engasjert i, også fordi han som president i tannlegeforeningen i Island i årene 1980–82 hadde innsett at myndighetene hadde et upløyd felt på dette området. Hans engasjement førte bl.a. til et injuriersøksmål fra trygdedirektøren, et søksmål han heldigvis vant, og han fikk dermed økt tilslutning til sine synspunkter slik at Island i dag har en brukbar refusjonsordning.

Johnny Grøthe